

Hjærtligt glædjande oss at de danske kvinnornas framgång vid deras första deltagande i de kommunale valen, hop-
pas vi, att deras inlägg på detta nya
arbetsfält skal blifva af den bärvidd,
att fosterlandet icke längre kan vägra
dem äfven politisk rösträtt.

Annie Furuhjelm, — Anna Lundström,
Ordförande. Sekretär.

Der afsendtes en Hilsen fra Lands-
mødet til »Unionen« med Tak for de
gode Ønsker.

Paven og Kvinden.

Versificeret Tale, fremsagt ved Lands-
mødet af Fru Alma Hartvig.

*Enhver, der er her til Stede i Dag,
vil jeg be' om at tømme et Glas for vor
Sag;*

*den er saa enkel, saa klar og ret:
Vi vil ha' Valgret alle som een
fra Bornholmeren lige til Jyden,
skønt Paven si'er: Du skal røre i Gryden,
passe dit Hus — og passe din Lur —
den Fordring er Følgen af Overkultur. —
Saa svarte jo Paven de franske Kvinder.
Men ogsaa i Danmark man Paver finder.
Vi har en Pave, som hedder — Birch,
og endnu er ikke smedet den Dirk,
der aabner Laasen for hans Forstand,
saa han ser, det var ikke Ruin for hans
Land,*

*om Kvinden politisk Valgret nu fik
og med den et videre aabent Blik,
saa hun smed resolut al Smaalighed væk
og optog Arbejdet frigjort og kæk,
deltte med Manden Ansvar og Ære,
thi saadan kan ene hans Medhjælp
hun være. —*

*Klaus Berntsen er ogsaa no'et af en Pave:
Valgrettens skønne, kostelige Gave,
den, der er vor naturlige Ret,
den si'er han, vi fortjener kun slet;
vi har ikke vist Interesse nok,
og alt for lille for ham var den Flok,
der den 12. Marts til Valgbordet kom,
saa han mener, vi selv har fældet vor
Dom.*

*Og Statistiken viser dog klart —
hvad der for os er ganske rart —
at Mændenes Flok var ikke større,
da DE fik Valgret i 49;
men VI skal i aarevis dokumentere,
hvad vi kan i Kommunernes Raad præstere.
Han skænker os ikke den gylde Frugt,
for vi har vist ham artigt og smukt,
alt, hvad vi har af Mændene lært.
»Det er nu for at gøre det mere svært:«
Men vi haaber — alle Paver til Trods —
at Sejren snart vil smile til os,
og at Manden maa af vort Arbejde lære
at holde Valgretskvinden i Ære.*

Alma Hartvig.
Kommunelærerinde.

Kvindernes Fødselsdagsbog.

Det gælder om stadig at finde nye
Midler til at vække Interesse for
Kvindernes Frigørelse, saavel fra Hjem-
menes som fra Samfundets Tvang. Som
et Led i disse Bestræbelser fremtræder
den af Landsforbundet udgivne lille
Bog med ovenstaaende Titel. Til hver
af Aarets 365 Dage er knyttet Udtal-
elser af kendte Mænd og Kvinder,
saavel danske som udenlandske.

Fru Clinny Dreyer, der har redigeret
Bogen, har med stor Forstaaelse og
Takt forstaaet at finde netop saadanne
Udtalelser, som sætter sig fast i Erin-
dringen, og hun har paa en fornøjelig
Maade evnet at blande Alvor og Skæmt.

Der findes Udtalelser af Filosofer
som Plato, Søren Kierkegaard, Spencer,
Voltaire og Stuart Mill, af Politikere
som Gladstone, Condorcet, Orla Leh-
mann, Carl Ploug, Hørup, Digtere som
Shakespeare, Henrik Ibsen, Tolstoy,
Bjørnson, Goethe, Drachmann, Holberg,
Øhlenschläger, Maeterlinck, Tennyson,
Byron, Goldschmidt og Hostrup, lige-
som en Mængde nulevende Mænd og
Kvinder i alle Livsstillinger, Højskole-
mænd, Forfattere, Redaktører, Ministre,
Suffragetter, kvindelige Borgerrepræsen-
tanter o. s. v. har udtalt sig om Kvinde-
sagen fra forskellige Synspunkter.

Bogen fremtræder i en meget tilta-
lende Udstyrelse — hvidt Bind med
forgylde Stedmoderblomster — og vil
sikkert finde en stor og interesseret
Læsekreds overalt, hvor den kommer
frem i By og paa Land.

Vi anmoder indtrængende vore For-
eningsformænd om at virke for dens
Udbredelse ved at gøre den bekendt i
vide Kredse; udmærket egnet vilde den
jo være til en lille Fødselsdags- eller
Julegave.

*Kvindernes Fødselsdagsbog koster kun
1 Kr. pr. Stk. (11 Stk. for 10 Kr.) og
kan bestilles hos Forretningsudvalgets Kas-
serer, Frk. Laura Asmussen, Asmussens
Allé 2, København.*

Kollega eller Konkurrent.

»Ja, saa maa jeg jo i Grunden hel-
lere i Dem se en Kollega end
en Konkurrent«, saaledes omtrent endte
en Samtale, vi for en Tid siden havde
med Formanden for en Lokalkreds af
— ja om af Kvindevalgretsforeningen
eller Dansk Kvindesamfund kan jo i
denne Sammenhæng være det samme.
— Jeg var nemlig kommet til Byen
for at søge dannet en Kreds af Kristelig
Kvindevalgrets Forening. Mit Svar lød:
»Ja, det gør De baade klogest og rig-
tigst i«. Og dette Svar vilde jeg gen-
nem dette Blad sende ud til alle de
andre Formænd.

Det vi alle ønsker, vort store Maal,
er, at Danmarks Kvinder saa hurtigt
som muligt skal naa den politiske Valgret
og Valgbarhed. Og føler vi os dog
ikke alle mere eller mindre som et
Led i Kæden af denne mægtige Kvinde-
hær, der i alle Lande kæmper mod det
samme Maal?

Nu, for at naa dette, maa vi først
af alt have saa mange som muligt i
vort eget Land draget ind i denne Kamp,
ikke som sovende Deltagere, men som
levende, maaltbevidste Arbejdere. Der
er i Danmark kristelige Foreninger med
Tusinder af Medlemmer. Netop disse
søger K. K. F. at samle.

Den kommer til en By, hvor der er
Hundreder af disse Medlemmer. Men
der er allerede en Forening, og dens
Formand har nogle ideelle, men prak-
tisk set uudførlige Tanker om at kunne
samle alle under sin Hat. Hun snakker
med Povl og med Per, og Resultatet
er, at hun faar Povl og Per og 5-6
andre med sig, men det hele bliver
forkludret, og disse Hundreder, der
maaske ellers kunde have været vundne
for Sagen, bliver som hidtil udenfor.
Den gode Formand i Pærekøbing har
gjort selve Valgretten en stor Bjørne-
tjeneste.

Skønne Ord er der i Øjeblikket nok
af. Masser af sympathetiske Ord om
Kvindevalgretssagen hører vi bestandig.
Men siger vi til disse gode Mænd og